

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319201528
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6319201528.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpeného Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanému P. Q., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom I. XX/XX, O., zastúpenému Ing. Jánom Lihanom, narodeným 09. 03. 1952, s trvalým pobytom Hronská 8/15, Polomka, o zaplatenie 14 029,12 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5Csp/69/2019 - 199 z 19. júla 2020, takto

rozhodol:

- I. Čiastočné späťvzatie žaloby žalobcu ohľadne sumy 1.300,- Eur n e p r i p ú š ť a.
- II. Rozsudok okresného súdu v časti III. výroku, ktorým zamietol žalobu o zaplatenie zmluvných úrokov po zosplatnení úveru a v závislom výroku o trovách konania (IV. výrok) p o t v r d z u j e.
- III. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Brezno, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, event. „prvoinštančný súd“), odvolaním napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenie 800,- Eur zastavil (I. výrok). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 12 389,12 Eur, úroky 3 974,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13 189,12 Eur od 12. 07. 2019 do 15. 07. 2019, zo sumy 13 089,12 Eur od 16. 07. 2019 do 16. 09. 2019, zo sumy 12 989,12 Eur od 17. 09. 2019 do 14. 10. 2019, zo sumy 12 889,12 Eur od 15. 10. 2019 do 15. 12. 2019, zo sumy 12 789,12 Eur od 16. 12. 2019 do 15. 01. 2020, zo sumy 12 689,12 Eur od 16. 01. 2020 do 16. 02. 2020, zo sumy 12 589,12 Eur od 17. 02. 2020 do 15. 03. 2020, zo sumy 12 489,12 Eur od 16. 03. 2020 do 17. 05. 2020, zo sumy 12 389,12 Eur od 18. 05. 2020 do zaplatenia, to v pravidelných mesačných splátkach po 100,- Eur bezhotovostne vždy do 25. dňa v mesiaci na účet žalobcu, počnúc právoplatnosťou rozhodnutia s tým, že v prípade omeškania sa čo i len s jednou splátkou sa stáva splatným celý dlh naraz (II. výrok). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (III. výrok) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 35,28 % (IV. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že žalobca domáhal voči žalovanému a pôvodne aj žalovanej Q. O. (voči ktorej bolo konanie uznesením č. k. 5Csp/69/2019 - 162 zo dňa 02. 04. 2020 zastavené z dôvodu vyhlásenia konkurzu na jej majetok), zaplatenia spoločne a nerozdielne istiny 14.029,12 Eur, úroku 9.340,30 Eur, úroku vo výške 16,90 % ročne zo sumy 14.029,12 Eur od 12. 07. 2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy uzatvorenej medzi právnym predchodcu žalobcu a žalovanými zo dňa 15. 07. 2014 bola žalovaným poskytnutá suma 15.000,- Eur, ktorú sa zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach. Nakoľko si žalovaní svoje

povinnosti neplnili riadne a včas, právny predchodca vyhlásil úver za predčasne splatný. Pohľadávka bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06. 08. 2018.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), § 52 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) a § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Konštatoval, že vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby konanie o zaplatenie sumy 800,- Eur zastavil. Žalobcovi priznal istinu vo výške 12 389,12 Eur [pôvodne žalovaná istina 14 029,12 Eur - 840,-Eur (suma zaplatená po predčasnej splatnosti započítaná na úrok) - 800,-Eur (suma zaplatená priebehu súdneho konania)] a vyčíslený úrok 3.974,40 Eur (zmluvný úrok a úrok z omeškania vyčíslený do vyhlásenia predčasnej splatnosti 2.216,66 Eur a úrok z omeškania vyčíslený za obdobie od vyhlásenia predčasnej splatnosti do dňa 11. 07. 2019 vo výške 1 757,74 Eur). Žalovaný sa nesplnením peňažného záväzku dostal do omeškania, preto žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania. Okrem vyčísleného úroku z omeškania do 11. 07. 2019 žalobcovi priznal aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13 189,12 Eur od 12. 07. 2019 do 15. 07. 2019, zo sumy 13 089,12 Eur od 16. 07. 2019 do 16. 09. 2019, zo sumy 12 989,12 Eur od 17. 09. 2019 do 14. 10. 2019, zo sumy 12 889,12 Eur od 15. 10. 2019 do 15. 12. 2019, zo sumy 12 789,12 Eur od 16. 12. 2019 do 15. 01. 2020, zo sumy 12 689,12 Eur od 16. 01. 2020 do 16. 02. 2020, zo sumy 12 589,12 Eur od 17. 02. 2020 do 15. 03. 2020, zo sumy 12 489,12 Eur od 16. 03. 2020 do 17. 05. 2020, zo sumy 12 389,12 Eur od 18. 05. 2020 do zaplatenia, pričom jeho výška bola v zmysle § 517 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. určená podľa základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, zvýšenej o 5 percentuálnych bodov. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby v časti zmluvného úroku po predčasnej splatnosti dospel k záveru, že v danej časti je nárok žalobcu nedôvodný. Konštatoval, že zmluvou o úvere sa dlžník zaväzuje vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Dohodnuté úroky sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka a sú splatné s istinou, teda doba splatnosti úrokov je rovnaká ako doba splatnosti úveru. Dôsledkom omeškania s ich platením je povinnosť platiť úroky z omeškania. Mal za to, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria veriteľovi iba do splatnosti jeho dlhu, pretože po vyhlásení splatnosti úveru sa istina ďalej neúročí. V prípade, že dôjde k splatnosti úveru, je preto dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania, nie však dohodnuté zmluvné úroky. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/143/1998 a rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012. Veriteľ má tak právo len na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu. Zosplatením úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k zmene záväzku, ktorá bola privedená omeškaním spotrebiteľa - žalovaného. Konštatoval, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy, ktorá sa iba postupne spláca, za čo veriteľovi patrí úrok. Po predčasnom zosplatení vzniká žalobcovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej sumy, čím odpadá obmedzenie jeho práva s ňou disponovať. Ak teda nastal stav, že spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, ale je povinný zaplatiť úver jednorazovo, neexistuje dôvod na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu inak patrili za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Preto žalobu v prevyšujúcej časti zamietol okrem iného aj nárok žalobcu na zmluvné úroky po zosplatení.

4. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a žalobcovi ako strane sporu v prevažnej časti úspešnej priznal náhradu trov konania voči žalovanému podľa pomeru úspechu a neúspechu (67,64 % - 32,36 %) v rozsahu 35,28 %, pričom vychádzal z nároku žalobcu - istiny a kapitalizovaného príslušenstva. Vo vzťahu k zastaveniu konania o zaplatenie sumy 800,- Eur konštatoval, že išlo o žalobcov úspech, pretože k zastaveniu ukončenia došlo z dôvodu zaplatenia sumy žalovanými po začatí sporu.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a to konkrétne do časti III. výroku, ktorou okresný súd zamietol úroky po zosplatení a závislému výroku o trovách konania (IV. výrok) a žiadal, aby odvolací súd zrušil v odvolaní napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie alebo ho zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie.

6. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalobca podal odvolanie len v rozsahu nepriznania nároku na zmluvný úrok po

zosplatnení úveru. Záver okresného súdu v tejto časti považoval za odporujúci zákonu a protiprávne zvýhodňujúci protiprávne konanie spotrebiteľa. Takúto ochranu spotrebiteľa považoval za neprimeranú a popierajúcu zásady civilného konania a to predovšetkým rovnosť strán. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru považoval za prejav vôle veriteľa smerujúci k zániku povinnosti dlžníka platiť svoj dlh v splátkach a vzniku novej povinnosti zaplatiť celý dlh jednorazovo v stanovený termín. Z daného prejavu nevyplýva, že veriteľ mení záväzok dlžníka v ostatných jeho právach a povinnostiach. Poukázal na ustanovenia § 497 a § 503 ods. 3 ObZ, podľa ktorých má veriteľ nárok na úroky z úveru. Zosplatnenie veriteľa je právom veriteľa jednostranne zmeniť termín splatnosti úveru z dôvodu, že dlžník poruší svoju povinnosť. Zosplatnenie úveru je následkom porušenia povinnosti dlžníka riadne a včas uhradiť časť úveru, čím dochádza k strate výhody úhrady úveru v splátkach a dlžník je povinný uhradiť celú výšku úveru jednorazovo a nie po častiach. Vytýkal okresnému súdu, že pri rozhodovaní nevezal do úvahy skutočnosť, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru sa týka len istiny úveru. Zmluvný úrok je odplatom - cenou za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí tak ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov ako podnikateľskej činnosti. Veriteľ má nárok na zmluvný úrok po zosplatnení rovnako ako mal naň nárok pred zosplatnením. Poukázal na rozhodnutia NS ČR sp. zn. 32Cdo/3830/2014, sp. zn. 31Cdo/2851/1999, sp. zn. 32Cdo/2782/1999, sp. zn. 29Cdo/2606/2000 a sp. zn. 33Cdo/113/2008, ktoré nárok na zmluvný úrok po zosplatnení úveru veriteľom priznali a tiež uviedol viaceré rozhodnutia krajských súdov a to Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/1/2018 zo dňa 25. 01. 2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/22/2018 zo dňa 28. 06. 2018 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/49/2018.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) po zopakovaní a doplnení dokazovania podľa § 384 CSP na nariadenom pojednávaní podľa § 385 ods. 1, 2 CSP rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým zamietol nárok žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (III. výrok) a v závislom výroku o trovách konania (IV. výrok) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho zmenu (§ 388 CSP) a ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Úvodom odvolací súd uvádza, že rozsudok okresného súdu je vo výrokoch I. a II. a v časti výroku III., ktorým súd prvej inštancie zamietol nárok žalobcu na úroky z omeškania právoplatný, nakoľko voči týmto výrokom resp. ich častiam nebolo zo strany žalobcu podané odvolanie.

11. Predmetom odvolacieho konania tak zostala len zamietajúca časť III. výroku, ktorou okresný súd zamietol nárok žalobcu na zmluvné úroky po zosplatnení úveru vo výške 16,90 % ročne z nezaplatenej istiny. Preto sa odvolací súd preskúmal správnosť dôvodov, pre ktoré okresný súd zamietol nárok žalobcu na zmluvné úroky po zosplatnení.

12. Odvolací súd v prejednávanej veci nariadil pojednávanie v zmysle § 385 ods. 1 CSP, keďže odvolací súd preskúma správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie nielen po stránke právnej, ale i po stránke skutkovej.

13. Predvolanie na pojednávanie dňa 29. 07. 2021 bolo doručené stranám sporu v časovom predstihu tak, aby mali dostatok času na prípravu na pojednávanie v súlade s § 178 ods. 2 CSP.

14. Právny zástupca žalobcu písomným podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 21. 07. 2021 ospravedlnil svoju neúčasť ako aj neúčasť žalobcu na nariadenom pojednávaní a súhlasil s pojednávaním v ich neprítomnosti. Spoločne s ospravedlnením zaslal čiastočné späťvzatie žaloby v rozsahu úhrad vykonaných zo strany žalovaného za obdobie od 06/2020 do 06/2021 po 100,- Eur v celkovej výške 1.300,- Eur, započítaných na istinu pohľadávky. Preto žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

15. Zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že taktiež starostom obce a bol pohoršený tým, akú výšku úrokovej sadzby uviedla Poštová banka pri poskytovaní úveru žalovanému, pričom ide o úrokovú

sadzbu, ktorú uvádzajú nebankové subjekty a nie banky. Poukázal na majetkové pomery žalovaného, ktorého brutto príjem bol pri poskytovaní úveru vo výške 328,- Eur, jeho ručiteľky bol príjem 136,- Eur, pričom splátky mal podľa úverovej zmluvy realizovať žalovaný po 262,- Eur, čo je neprimerané a nemožné pre pomery žalovaného. Nesúhlasil, aby boli priznané žalobcovi úroky po zosplatnení.

16. Žalovaný sa pridrižoval vyjadrenia svojho zástupcu.

17. Podľa § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

18. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na tú skutočnosť, že rozhodnutie okresného súdu ohľadne II. výroku nadobudlo právoplatnosť, keďže proti II. výroku nebolo podané odvolanie. Týmto výrokom bolo žalovanému umožnené splácať priznanú istinu vo výške 12.389,12 Eur, s úrokom vo výške 3.974,40 a priznanými úrokmi z omeškania v pravidelných mesačných splátkach po 100,- Eur. Z uvedeného je zrejmé nie len to, že rozhodnutie okresného súdu je v tejto časti právoplatné, a preto späťvzatie návrhu v tejto časti nie je prípustné, ale aj to, že žalovaný si riadne plní svoju povinnosť uloženú mu právoplatným súdnym rozhodnutím II. výrokom. Preto odvolací súd o čiastočnom späťvzatií žaloby žalobcu rozhodol tak ako je uvedené v I. výroku tohto rozsudku.

19. Odvolací súd vo veci zopakoval dokazovanie listinnými dôkazmi, a to zmluvou o úvere zo dňa 15. 07. 2014.

20. Po zopakovaní dokazovania odvolací súd zistil, že okresný súd vo veci samej síce správne posúdil, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah, nakoľko právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti teda ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ - fyzická osoba, keď nekonal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Zároveň správne konštatoval, že zmluva o úvere - lepšia splátka č. 6713643985 zo dňa 15. 07. 2014 (ďalej len „zmluva o úvere“) je úverovou zmluvou, ktorej účastníkom je spotrebiteľ, a preto sa na ňu vzťahujú aj príslušné ustanovenia ZoSÚ.

21. Čo však okresný súd nevykonalo bolo to, že zmluvu o úvere neposúdil z hľadiska, či táto obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle ZoSÚ. Povinnosťou súdu v spore s ochranou slabšej strany (žalovaným) je totiž prihliadať ex offio okrem iného aj na to, či spotrebiteľská zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle ZoSÚ, a či v prípade ich absencie nedochádza k dôsledku, ktorý v zmysle § 11 ods. 1, 2 ZoSÚ spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť takéhoto úveru. Z tohto dôvodu odvolací súd na pojednávaní dňa 29. 07. 2017 zopakoval dokazovanie, a to prečítaním zmluvy o úvere.

22. Z obsahu zmluvy o úvere odvolací súd zistil, že žalovanému ako žiadateľovi a O. O. ako spoludlžníčke bol poskytnutý spotrebiteľský úver zo strany právneho predchodcu žalobcu (Poštová banka a. s.) vo výške 15.000,- Eur, z ktorého časť vo výške 7.800,- Eur bola použitá na splatenie predošlých úverov. Výška mesačnej úhrady anuitnej splátky bola 262,-Eur, výška úrokovej sadzby 16,90%, RPMN 18,92% a priemerná RPMN na trhu v čase uzatvorenia zmluvy bola na trhu 11,89%. Dátum prvej splátky bol stanovený na deň 25. 08. 2014 a dátum konečnej splatnosti úveru by v prípade, ak by nedošlo k jeho predčasnému zosplatneniu pripadol na deň 25. 07. 2024. Počet mesačných splátok bol 120, pričom dátum splatnosti splátky bol k 25. dňu v mesiaci.

23. Medzi účastníkmi konanie nebolo sporné, že dňa 15. 07. 2014 bola uzatvorená zmluva o úvere, pričom zo strany právneho predchodcu došlo k predčasnému zosplatneniu úveru ku dňu 17. 01. 2017, nakoľko dlžníci si neplnili svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas.

24. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľov

25. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy

o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

27. Odvolací súd zopakovaným dokazovaním dospel k záveru, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Z obsahu zmluvy o úvere totiž vyplýva, že výška mesačnej anuitnej splátky bola 262,- Eur. Dlžníci a teda aj žalovaní boli povinní splatiť úver v pravidelných mesačných splátkach celkovo v počte 120. Z obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že predmetný úver nebol poistený, keďže dlžníci nespĺňali podmienky poistenia. Rovnako z obsahu zmluvy o úvere a ani zo Sadzobníka poplatkov s platnosťou od 01. 02. 2014 nevyplýva, že by s poskytnutím úveru boli spojené ďalšie poplatky. Z uvedeného je tak zrejmé, že celková čiastka úveru mala predstavovať sumu 31.440,- Eur ako súčin výšky mesačnej anuitnej splátky (262,- Eur) a počet mesačných splátok (120) t. j. (262,- Eur x 120 splátok = 31.440,- Eur). V zmluve o úvere je však uvedená celková čiastka úveru vo výške 31.470,53 Eur, čo je nesprávne. Dôsledkom nesprávne uvedenej celkovej čiastky, ktorú musí žalovaný ako spotrebiteľ zaplatiť v zmluve o úvere je to, akoby v zmluve tento údaj nebol vôbec uvedený, tzn., že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ.

28. Nakoľko úver je bezúročný a bezpoplatkový, žalobca nemá nárok na žiadne úroky a poplatky spojené s úverom, a teda ani na zmluvné úroky po zosplatnení úveru, ktoré žalobcovi v konaní ani neboli priznané okresným súdom, avšak z iných dôvodov.

29. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd zopakovaným dokazovaním dospel k záveru, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, a to v dôsledku absencie obligatórnej náležitosti zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, bol záver súdu prvej inštancie, ktorým zamietol nárok žalobcu na zmluvné úroky po zosplatnení úveru vecne správny, avšak z iných právnych dôvodov.

30. Rovnako odvolací súd preskúmal aj závislý výrok o trovách konania, ktorý žalobca napadol odvolaním, avšak neuviedol žiadne dôvody, na základe ktorých považoval rozhodnutie okresného súdu o trovách konania za nesprávne. Súd prvej inštancie správne rozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 2 CSP, keď správne posúdil pomer úspechu a neúspechu žalobcu v konaní vo veci samej a následne určil čiastočný úspech žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie vo výške 35,28%.

31. Preto odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu v odvolaní napadnutej časti III. výroku, ktorým zamietol žalobu o zaplatenie zmluvných úrokov po zosplatnení úveru a v závislom výroku o trovách konania (IV. výrok) ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

32. Odvolaním nenapadnutý I., II. a časť III. výroku týkajúca sa zamietnutia úrokov z omeškania rozsudku prvoinštančného súdu zostali nedotknuté (§ 367 ods. 3 CSP).

33. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní o trovách odvolacieho konania aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, ktorý však nežiadal priznať náhradu trov konania, pretože mu v odvolacom konaní žiadne účelne vynaložené trovy konania nevznikli. Odvolací súd mu preto náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).